

روزهای سرنوشت ساز برای فدراسیون پنج ستاره

اعضای مجمع فدراسیون فوتبال در آستانه آزمایشی بزرگ قرار گرفته‌اند. قرار است در اسفندماه انتخابات رئیس فدراسیون بر اساس اساسنامه جدید برگزار شود. آیا این بار ساختار فدراسیون تغییرات اساسی را شاهد خواهد بود و یا چون پنج سال گذشته سرنوشت آن همچنان به دست افراد کنگر خورده و لنگر انداخته سپرده می‌شود؟

وضعیت نابسامان فدراسیون فوتبال در سایه مدیریت گروه و باند حاکم بر آن، مسئله‌ای روشن و آشکار می‌باشد. اینکه اعضای هیئت رئیسه فعلی و دست نشانده‌گان آنها توان پذیرش واقعیت‌ها را نداشته باشند تعجب آور نیست چرا که به تجربه ثابت شده است حاکمین فعلی برای از دست ندادن موقعیت‌شان در فوتبال کشور حاضرند به کف‌های روی آب نیز چنگ بیاورند.

فوتبال اردبیل روزهای سرنوشت‌سازی را در پیش رو دارد. با احساس مسئولیت و اقدام مناسب و در خور توجه اعضای مجمع می‌توان آینده‌ای روشن برای آن ترسیم کرد. درست است که غیر فوتبالی‌های فعال در فدراسیون برای ریشه دوانیدن در آن خوب مهره چینی کرده و نقشه‌ها پیاده نموده‌اند ولی حضور تأثیرگذار فوتبالی‌ها می‌تواند در قطع ریشه‌های نابجای آنها برای همیشه تأثیر بگذارد و فوتبال این کشور را از وجود غیر فوتبالی‌های پر ادعا پاک و فضای آن را برای کار شبانه روزی و مدیریت جهادی آماده نماید.

فدراسیون پنج ستاره از ترکش‌های قرارداد ویلموتس نجات نیافته با مسئله دیگری چون توقیف ساختمان‌اش مواجه می‌شود. هرچند که بحث مزایده به عقب افتاده اما همه این مسائل که همچون دانه‌های تسبیح به دنبال هم قرار گرفته‌اند، دلیل روشن و مدرکی واضح بر چگونگی مدیریت حاکم بر پرطرفدارترین رشته ورزشی کشور است.

شاخ و برگ‌های عوامل قدرت در فدراسیون فوتبال باید بریده شود. این امر با جایگزینی و یا دور کردن آنها از صحنه با توجه به سناریوهای اجرا شده از قبل در انتخابات استان‌ها مقدور نیست، چاره این کار بیدار کردن وجدان‌ها می‌باشد. درک کامل از وضعیت فوتبال و چگونگی حال و روز آن و تصمیم گرفتن به دور از هرگونه جانبداری در

روز مجمع و در نظر گرفتن نفع جامعه و فوتبال می‌تواند در دمیدن نفسی تازه به کالبد بی‌جان این رشته ورزشی مؤثر واقع شود.

هفته گذشته بهاروند سرپرست فدراسیون با موضعگیری در قبال منتقدان فدراسیون و هیئت رئیسه آن نشان داد که او و دوستانش در فدراسیون چندان به روزهای خوب مدیریتی در روزهای آینده امیدوار نیستند.

او تهدید کرد و گفت: احدی حق انتقاد از اعضای مجمع را ندارد. حال چه این آقای بهاروند دوست داشته باشد و چه گفته‌های ما و منتقدان به مذاقش خوش نیاید باید پذیرفت که حال و روز فعلی فدراسیون و فوتبال حاصل دستپخت مدیریتی وی و دوستان و یاران‌ش در پنج سال اخیر می‌باشد.

آقای بهاروند از چه جایگاهی و با آویزان شدن از کدام ریسمانی انتقاد کردن از اعضای مجمع را قدغن اعلام می‌کند. عجب روزگاری است فوتبال ایران در بسیاری از نقاط کشور زمینگیر شده، فساد در فوتبال به سوژه روز تبدیل گردیده، ویلموتس‌ها و قراردادهای منعقدۀ نقل محافل بوده و حالا می‌فرمایند که صحبت از اعضای مجمع گناه بزرگی است که نباید به آن اقدام گردد.

اعضای مجمع اگر بخواهند می‌توانند انقلابی به یادماندنی در فوتبال کشور ایجاد بکنند. زمینه خداحافظی امتحان پس داده‌های ناموفق را فراهم کرده و با اعتماد به چهره‌های مقبول و قابل قبول جامعه ورزش و فوتبال فصل نوینی را در تاریخ این رشته ورزشی باز نمایند.

نگاهی به اسامی هیئت رئیسه فعلی فدراسیون نمی‌تواند خالی از لطف باشد. مهدی تاج، علی کفاشیان، حیدر بهاروند، لایلا صوفی‌زاده، کاظم طالقانی، فریدون اصفهانیان، هدایت ممبینی، محمود اسلامیان و محمود شیععی تصمیم گیرندگان اصلی فوتبال در پنج سال اخیر بوده‌اند. یعنی حال و روز این روزهای فوتبال ما حاصلی از تفکر، ابتکار، آینده نگری و برنامه‌ریزی آنهاست. راستی آیا می‌توان به عوامل مؤثر در ایجاد وضعیت فعلی دوباره اعتماد کرد؟